OBSAH

Skúposť	**3**
O čistote	**4**
Životy svätých	**5**
Slová starca Paisija	**6**
Otázky a odpovede	**7**
Značka	**9**
O požehnaní	**10**
Bohoslužobné rúcha	**11**
Detská stránka	**13**
Mravné podmienky uzavretia manželstva	**18**
Recepty	**20**
Cestami Pravoslávia	**21**
Zo života skupín	**23**

„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“.
Mt 25,40

PCO Sabinov	**4,35€**
jerej Ján Jacoš, Sabinov	**33,19€**
Viktor Hvizd, Stropkov	**11,82€**
Anna Glittová, Lukov	**6,64€**

Spasi Vás Hospodi!

Obálka:

ISTINA

Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XIV./2009
hlavný redaktor: *Anna Dercová*
redaktori: *Darina Piterová - Bučková, Alexander Haluška, Zdenko Varga, Patrik Palasiewicz, Zuzana Repková, Marcela Hvižďaková, Marián Derco*
pokladníčka: *Tatiana Mihaličová*
technickí redaktorí: *Marek Kundis, Miroslav Kosa*
detská stránka: *Andrea Gmotričová, Ľubomíra Balaščáková*
redaktori pre distribúciu: *Lenka Kimaková, Ľuboš Omaska*

Vydáva:
Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS
tel.: 0948 509 980

e-mail: istina@post.sk
IČO: 17075947

www.bpm.orthodox.sk

S blahoslovením Jeho Vysokopreosvietenosti Jána, arcibiskupa prešovského a Slovenska.

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok 4,78,- €

Vaše finančné príspevky posielajte na adresu redakcie: Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku - SYNDESMOS, redakcia ISTINY Bayerova 8, 080 01, Prešov, prípadne na účet Istiny: 10073-7716060/4900.

Cirkevne schválené.
Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky v súlade s učením Cirkvi.
Nevyžiadané rukopisy nevraciame.

Vydávanie je povolené Ministerstvom kultúry SR pod číslom 2354/2000.
ISSN 1335-6739

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

Skúposť

Istá prozorlivá žena žila tak, že svojím životom potvrdzovala čestnosť, spravodlivosť, rozvíjala lásku k blížnemu, úctu k starším, súcit k trpiacim. Učila modlitbe, pôstu i strachu Božiemu, a nielen to, upevňovala aj úctu k Svoriteľovi svojou zbožnosťou na okolitý život a pomáhala prekvitaniu a šíreniu Božieho Slova tu, na zemi. Správala sa vždy úplne nezištne, bola ku každému štedrá, nikoho neprepúšťala bez darčeka. Vždy však odhalila skúposť iných a dávala im to najavo jednoducho a bezbolestne. Veď ona od iných nepotrebovala nič, naopak, ľudia potrebovali jej pomoc... Mnohí k nej prichádzali a prosili o pomoc. Modlila sa, poučovala a liečila telesne i duševne chorých.

Istého dňa išli k tejto žene dve dievčatá, aby sa za nich pomodlila a vyliečila ich. Niesli jej darčeky: vajíčka, koláče... Jedna druhej však hovorili: „Asi nesieme veľa. Poď, časť schováme v kríkoch.“ Zbožná žena ich liečila a keď jej začali dávať svoj dar, nezobrala ho, ale povedala: „Zoberte si však aj to, čo je v kríkoch.“

Je známych veľa takýchto a podobných prípadov. Jeden návštevník chcel dať tejto žene peniaze, ale po ceste sa rozhodol, že zmenší túto sumu a polovicu peňazí vložil do druhého vrecka. Keď jej však dával peniaze, žena mu povedala: „Vieš, ja tieto peniaze až tak veľmi nepotrebujem, aj tie polož do svojho druhého vrecka.“

Dve ženy niesli liečiteľke dva džbány medu a rozhodli sa, že jeden nechajú schovaný v žite, aby si ho mohli neskôr vyzdvihnúť. Len čo otvorili dvere, žena im povedala, aby si nezabudli vyzdvihnúť to, čo si nechali schované v žite.

Jedna návštevníčka schovala do stohu sena časť plátna, lebo jej ho bolo ľúto dať celé matuške – ako volali túto dobrotivú ženu. Keď sa s ňou však matuška lúčila, povedala jej: „Nezabudni si však zobrať aj svoje veci zo stohu.“

Po upozornení sa dotyční ľudia zahanbili a uvedomili si svoju hriešnosť a malichernosť pred Bohom. A hanba je pravý začiatok pokánia.

Matuška vedela všetko o tých, ktorí k nej prichádzali: aj ich myšlienky, sny, dobré aj zlé črty charakteru, cnosti, hriechy a priestupky, no svojou modlitbou a radami sa snažila pozmeniť túto ľudskú zlobu.

Pripravila: ***Andrea Gmotričová***

Cirkev uznáva veľa hodnôt a ctností, no dnešný moderný svet takmer všetky degraduje a považuje za zastaralé a nepokrokové. Jednou z nich je aj panenstvo, to, ktoré Cirkev chráni, modlí sa a vyprosuje najviac síl a úspechov práve pre tých, ktorí bránia svoje panenstvo, bojujú proti nepriateľom, aby mohli naplniť čisté manželstvo alebo mníšstvo.

Dnešný svet naopak považuje panenstvo za akúsi príťaž, niečo nemoderné.

Všetci svoje panenstvo odhadzujú len tak, ako nejaký odpad, pretože chcú kráčať s modernou dobou, tou, ktorá uznáva a obhajuje rôzne zvrátené a špinavé praktiky, ktoré odporujú Svätému Písmu a považuje ich za prirodzené.

Zoberme si príklad zo svätého Didymosa, ktorý dal svoj odev jednej panne, ktorá sa volala Theodora, aby ju ochránil pred zneuctením a tento jeho čin ho stál život. Pre tento svoj čin bol uznaný Cirkvou za mučeníka. Nájsť dnes človeka, ktorý by obetoval dokonca svoj život kvôli panenstvu druhého, je ťažké.

Ktorý muž by položil svoje postavenie medzi priateľmi, či dokonca život za to, aby ochránil panenstvo ženy? Všetci sa nechávajú unášať vírom modernej spoločnosti a tvária sa, že konajú správne, pretože za nimi stoja davy, ktoré to pokladajú za čosi normálne a prirodzené.

No nielen telesné panenstvo je dôležité, dôležitá je aj čistota v myslení. Pretože smilstvo v myšlienkach je rovnaké ako to telesné.

Svätý Vasiľ Veľký hovorí: „Zachovávaj sa mravne čistým nielen v tele, ale aj v myslení. Tak ako skazený život oddeľuje človeka od Boha, tak mravne čistý život zjednocuje človeka s Bohom.“

pripravila: ***Markella***

Svätý prepodobný Emilián Rímsky
deň pamiatky - 8. marec

V Ríme žil istý človek. Volal sa Viktorín. Od mladosti veľa hrešil, no potom, keď zostarol, začal sa veľmi báť smrti. Zamyslel sa nad svojím životom a spomínajúc na svoje hriechy s úctou očakával Boží súd.

Činiac pokánie prišiel do jedného monastiera a uprosil igumena, aby tam mohol ostať. Odovzdal sa pokore, poslušnosti a už nikdy sa neprestal postiť. Pri mníšskom postrihu (vysviacke) dostal meno Emilián. Odvtedy vždy pamätal na Boží súd a usilovne sa snažil splňať Božie prikázania. Všetci bratia v monastieri sa čudovali takému pokániu a snažili si z neho brať príklad.

Monastier bol postavený na vysokej hore, neďaleko sa nachádzala jaskyňa, do ktorej sa prepodobný Emilián chodil v noci potajomky modliť. Robil tak dlhý čas. Až raz ho zbadal igumen, ako v noci vychádza z monastiera. Nevediac prečo vychádza von, tajne ho nasledoval. Svätý Emilián vošiel do jaskyne. Igumen sa rozhodol, že na neho počká vonku a požiada ho o vysvetlenie.

Po pár minútach videl zostupovať nebeské svetlo, svetlejšie ako slnko na horu i jaskyňu. Igumen uvidel Emiliána, ako sa v jaskyni modlí so zdvihnutými rukami a nestvorené svetlo zostupuje na jeho hlavu. Po tomto zjavení sa celý užasnutý ponáhľal domov. Príduc k monastierskym vrátam, počul z neba hlas: „Emilián, odpúšťajú sa ti hriechy!“

Ráno po utreni sa pred všetkými igumen svätého opýtal: „Kde si bol túto noc?“ „Odpočíval som v monastieri tak ako ostatní bratia“ - vyhýbavo odpovedal Emilián. No igumen mu dohovoril, aby neskrýval pred bratmi takú milosť, akú dáva Boh kajúcnikom. Prepodobný Emilián teda vyznal pred bratmi, čo sa udialo v noci. Igumen ukázal na veľkú Božiu milosť, ktorá sa mohla zjaviť iba Emiliánovi, ale Boh, aby sa aj ostatní poučili, zjavil ju aj im.

Prepodobný Emilián prežil svoj život v radosti z odpustenia hriechov, až do svojho pokojného odchodu ku Isusovi Christovi.

Prepodobne otče Emiliáne moli Boha o nas!

spracoval ***bohoslovec Alexander***

Slová starca Paisija

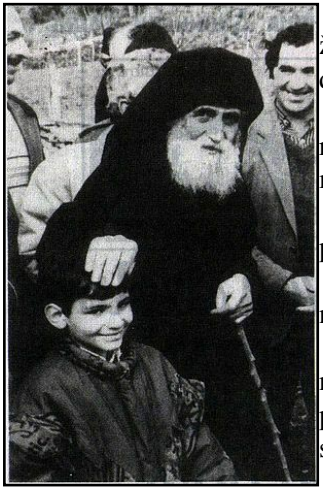

1. „Založte si rodinu teraz, kým ste ešte mladí, pretože v neskoršom veku sa nebudete môcť hrať so svojimi deťmi.“

2. „Centrom rodiny musí byť Christos a problémy sa riešia s duchovníkom. Je potrebné, aby obaja manželia mali spoločného duchovníka.“

3. „Matkino dojčenie a objatia tvoria predpoklady pre prirodzený vývoj dieťaťa“.

4. „Ak matky nedojčia svoje deti, budú sa neskôr deti nadájať z iaš s narkotikami.“

5. „Ľudia, dieťa moje, sa rozvádzajú kvôli milovaniu slastí a kvôli egoizmu. Všetky ďalšie dôvody im prichádzajú na um až dodatočne, aj to len preto, aby sa sami ospravedlňovali.“

6. „Nenaťahujte hodinky tak, aby praskla pružina. Podobne postupujte aj vo výchove detí: keď vidíte, že sú veľmi zvierané, povoľte.“

7. Starec vyžadoval od detí veľkú úctu k rodičom.

8. „Zdržanlivosť, vzájomná úcta a modlitba rodičov sa ako šperky ukladajú do detí a vracajú sa k rodičom v podobe radosti a požehnania.“

9. „Ty a tvoja manželka zápaste duchovne ešte intenzívnejšie a vaše dieťa tak bude v poriadku.“

10. „Otcovské pohladenie a potľapkanie buduje v deťoch sebadôveru a pomáha čeliť ťažkostiam života.“

11. „Ak si celá rodina nenaladí cirkevnú frekvenciu, nie je možné, aby sa dohodli.“

12. „Zdržanlivosť a cudnosť mladých sa ohodnotia ako mučeníctvo svedomia.“

13. „Kiežby ste vedeli, čo je to za zlo, ktoré spôsobuje televízia.“

14. „Otče, kto by mal vykonávať domáce práce?“ „Ten, kto skôr stihne.“

15. „Proste, aby sa diala vôľa Božia, a všetko sa dá do poriadku.“

16. „Buď pozorný vo svojom živote a za svojich priateľov si vyberaj cnostných ľudí.“

17. „Dbaj o to, aby ťa všetci volali menom, ktorým ťa pokrstil kňaz.“

18. „Ak budeš denne pol hodiny čítať Sväté Písmo a pol hodiny sa modliť, budeš si lepšie osvojovať učivo a učiť sa. Tak budeš úspešne napredovať.“

19. Starec radil, aby pred skúškami skúšaní hovorili modlitbu „Carjú nebésnyj, uťišiteľu“.

20. Začiatočníkom v duchovnom živote radil, aby čítali životy svätých čiže Synaxár.

pripravil ***Matúš***

Slová starca Pajsija o rodinnom živote z knihy ***Svedectvá pútnikov***

Otázka: „Sláva Isusu Christu! Otázok mám síce neskutočne veľa, ale skúsim to skrátiť. V prvom rade som rád, že BPM funguje naďalej a dúfam, že aj bude. Takže prvá moja otázka je, či je správne, resp. či nie je rúhaním voči Bohu, ak prídem občas domov "spoločensky unavený" a modlím sa. Teda, ak sa modlím v opitosti. To sa mi nestáva často, ale sem tam. A ďalšia vec je, že som ďaleko od domoviny a nie je tu, resp. neviem o žiadnej pravoslávnej cerkvi v mojom okolí. Či nie je rúhanie, ak mám potrebu sa vyspovedať, no keďže nemám kde, či nemôže to nejako prekážať, ak si tak popri modlení poviem Ja hrišnyj…, a Za sija vsja… Teda, aby ste tomu, otče, rozumeli, nechcem sa nejako rúhať, ale fakt si chcem na to dať pozor... Lenže človek, ak je tisícky kilometrov od domova na inom kontinente a nemá možnosť sa dostať do cerkvi, hľadá kadejaké riešenia... Otázok mám síce požehnane, ale odpovede na tieto dve mi zatiaľ postačia. A želám Vám všetkým, aby sa naďalej darilo BPM a aby ste sa rozvíjali, a boli hrdí na to, že ste pravoslávni… Zrovna sleduju, že máme Novyj rok, tak Vam všetkym želam štastlivyj život, naj sja vam darit, zdorovja, a žeby ste sja nadale schodžali jak spravni Christiani, a naj Vas Boh žehnat nadale…"

Zmätený

Odpoveď: „Milý brat v Christu! Ďakujeme za pekné poželanie a povzbudzujúce slová. Nech dobrotivý Boh dá aj Tebe všetko dobré v Novom roku, veľa duchovných síl, zdravie a najmä blahodať Svätého

Ducha. Pokúsim sa Ti odpovedať na Tvoje otázky. Keď sa človeku stane, že padne do hriechu, či už opilosti, alebo akéhokoľvek iného a na dne tohto pádu ho zrazu napadne myšlienka obrátiť sa k Bohu a zvolať k Nemu s modlitbou, myslím, že mu v tom netreba brániť. Modlitba, ak je úprimná, Ti môže pomôcť, aby si v tomto stave aspoň nepadol ešte do ďalších hriechov, zastavil sa, vytriezvel a dal sa do poriadku. Snaž sa však, aby sa do podobného stavu upadal čo najmenej a najlepšie vôbec. Poradím Ti ešte, aby si v stave opilosti nerozprával iným o Bohu. To by už nebolo dôstojné a narobil by si sebe aj iným viac škody ako úžitku. Teraz o tých modlitbách, ktoré sa modlíme pred a po spovedi. Ak si v situácii, že nemáš možnosť vyspovedať sa pred kňazom, vyznávaj všetky svoje hriechy aspoň v duchu priamo Bohu. Veľmi dôležité je, aby si pritom mal predsavzatie, že sa budeš snažiť ich v budúcnosti nerobiť. Prajem Ti, aby Tvoje pokánie Boh prijal a aby Ti pomáhal žiť čo najlepšie. Treba však povedať aj to, že to nie je úplná spoveď a nemôže riadnu spoveď nahradiť. K úplnej tajine pokánia je potrebné, aby človek vyznal svoje hriechy nielen Bohu, ale aj Christovej neveste - Cirkvi, pred kňazom, a aby sa snažil zmieriť sa aj s tými, ktorým nejako ublížil. Čo sa týka tých modlitieb, najlepšou modlitbou pre vyznávanie hriechov Bohu v súkromí je takzvané „povsednevnoje ispovidanije hrichov“ (každodenné vyznávanie hriechov), ktoré sa nachádza v modlitebníkoch na konci večerných modlitieb a začína slovami „Ispovidaju Tebi Hospodu Bohu mojemu...“. Ak by si sa predsa len chcel pomodliť tie modlitby, ktoré sa používajú pri spovedi, tak z tej prvej vynechaj aspoň slová „i pred Toboju, otče moj duchovnyj“, pretože duchovný otec nie je prítomný a z druhej posledné slová „na sije že smirenno prošu spasiteľnuju pokutu i razhrišenije“, pretože spasiteľné napomenutie a rozhrešenie Ti v danej chvíli tiež nemôže kňaz udeliť. Bolo by veľmi dobré, aby Tvoj pobyt ďaleko od Cerkvi netrval dlho. Ak sa ešte nemôžeš, alebo nechceš vrátiť, prichádzaj aspoň občas domov a príď sa vyspovedať Bohu pri duchovnom otcovi, ktorý k Tvojím modlitbám pridá aj svoje modlitby za odpustenie hriechov, poradí Ti a povzbudí Ťa v duchovnom živote a zápase za spásu a dobrý kresťanský život.“

S láskou v Christu

jerej Štefan Pružinský, ml
zdroj: www.bpm.orthodox.sk

Značka

V prázdnom autobuse sedel mladík a uprene sa pozeral von z okienka. Mohol mať niečo nad dvadsať rokov a mal príjemnú, milú tvár.

Na miesto vedľa neho si sadla žena. Prehodila s ním pár slov o počasí, ktoré bolo na jarné obdobie neobvykle teplé, a potom mladík prehlásil: „Dva roky som sedel vo väzení. Dnes ráno ma pustili a idem domov.“

Tie slová akoby v ňom uvoľnili hrádzu, ktorá počas dlhej doby zadržiavala príval myšlienok. Rozprával jej, že vyrastal v chudobnej, ale poctivej rodine a že ľuďom, ktorých mal rád, priniesol hanbu a trápenie. Po celé dva roky nemal od svojich blízkych jedinú správu. Vedel, že rodičia nemajú peniaze, aby ho mohli prísť navštíviť tak ďaleko, a že si o sebe myslia, že sú nevzdelaní na to, aby mu písali listy. Sám im na začiatku písal, ale keď mu neprišla odpoveď, rezignoval.

O kontakt sa pokúsil ešte raz, tri týždne pred ukončením trestu. V liste sa rodičom ospravedlňoval, že ich sklamal a prosil ich o odpustenie.

Keď ho ráno prepustili, sadol na autobus. Vedel, že pôjde priamo okolo domu, v ktorom vyrástol a kde jeho rodičia stále žili. Napísal, že ich chápe a bude ich rozhodnutie rešpektovať. Nevie, či mu odpustili a či sa k nim môže vrátiť. Ak áno, nech na starú jabloň, ktorá rastie hneď pri ceste, zavesia bielu stužku. Ak cestou žiadnu bielu stužku neuvidí, nebude z autobusu vystupovať, pôjde ďalej a viackrát o ňom nebudú počuť.

Čím viac sa blížila mladíkova rodná dedina, tým bol nepokojnejší. Radšej sa ani nechcel pozerať vonku, pretože sa bál, že na jabloni žiadnu stužku nenájde.

Žena sa ponúkla: „Poď si so mnou vymeniť miesto. Budem sa pozerať z okienka namiesto teba.“

Autobus prešiel niekoľko križovatiek, kým sa ten správny strom dostal na dohľad.

Žena sa jemne dotkla mladíkovho ramena a so slzami v očiach zašepkala:

„Pozri sa! Pozri sa! Je celý ozdobený bielymi stužkami!“

Najviac sa podobáme zvieratám, keď zabíjame.
Najviac sa podobáme ľuďom, keď súdime.
Najviac sa podobáme Bohu, keď odpúšťame.

pripravila ***Zuzana Repková***

prevzaté z knihy: BRUNO FERRERO - Osvěžení pro duši

O požehnaní

Požehnanie *(blahoslovenije)* je veľkým Božím darom, je vyjadrením nekonečnej Božej lásky k človeku. Aj vo Svätom Písme je napísané, ako k Isusovi Christovi prinášali dietky a On na ne kládol ruky a požehnával ich (Mk 10, 16). Požehnanie dáva veriacim kňaz alebo biskup nielen rukou, ale aj slovom, krížom, Evanjeliom alebo ikonou. Požehnanie sa nemusí vzťahovať len na človeka, ktorý ho prijal, ale aj na celú jeho rodinu a potomkov. Už len samotné želanie získať požehnanie, pri ktorom skladáme ruky (viď obr.) vyjadruje určité obrátenie sa, prosbu k Bohu. Keď zložíme ruky, stačí potom kňazovi povedať „Blahoslovite.“ Po požehnaní je potrebné pobozkať kňazovi ruku, ktorou nás požehnal. Nevyjadrujeme tým úctu jemu, ale musíme si uvedomiť, že bozkávame akoby Božiu ruku, ruku, cez ktorú nás požehnal sám Isus Christos. Svätý Ján Kronštadtský o pobozkaní ruky svjaščenikovi hovorí nasledujúce slová: „Česť, preukázaná svjaščenikovi, preukazuje sa Christu…“ Pokiaľ berieme požehnanie na nejakú osobitnú vec, napr. cestovanie, vstup do manželstva a iné, treba o tom povedať kňazovi, od ktorého ho prijímame.

Na veľkú silu a dôležitosť požehnania poukazuje svätý Ján Kronštadtský vo svojej knihe „Môj život v Christu“: „Znamenie kríža od kňaza alebo archijereja je vyjadrením požehnania alebo vôle Božej človeku v Christu a skrze Christa.

Aká je to len radostná, znamenitá a drahocenná chvíľa! Blažení sú všetci, ktorí s vierou prijímanú toto požehnanie! A aký vnímavý musí byť kňaz pri podávaní požehnania veriacim!“

pripravil bohoslovec ***Michal***

Bohoslužobné rúcha

Postupne si predstavíme bohoslužobné rúcha, teda oblečenie, v ktorom slúži diakon, kňaz a biskup. V tomto čísle si rozoberieme diakonské oblečenie a jeho časti. V budúcich číslach si povieme o oblečení kňaza a biskupa.

Cirkevné rúcha boli pôvodne z obyčajného plášťa, ale zhotoveného z drahocennej látky. Čo sa týka farby, boli biele. Táto farba bola základná a hlavná. V deviatom storočí sa začínajú objavovať aj iné farby, zvlášť v západnej cirkvi, a to v dňoch pamiatky apoštolov a mučeníkov - farba červená. V dňoch pôstu, pokánia a smútku - farba čierna. Aj východná Cirkev v tej istej dobe používa rúcha rôznej farby, a to v dobe pôstu, pokánia a v dňoch modlitby za zosnulých. Namiesto čiernej farby je však podľa východného zvyku používaná purpurová farba alebo tmavo červená.

Simeon Solúnsky spomínajúc kňazské rúcha hovorí: „Sú i biele, pre čistotu i svetlosť milosti. A iné sú i purpurové, v dobe pôstu, aby sme plakali my, ktorí sme zhrešili a aby sme trúchlili nad Tým, ktorý priniesol seba ako obeť za nás. Aby sme spomínajúc na Jeho utrpenia šli za Ním…“

Diakonské oblečenie sa skladá z týchto častí: stichar, narukavnice a orár.

STICHAR - ***(gr. stichárion)*** je rúcho, ktoré pokrýva celé telo, od krku až dolu a zodpovedá Áronovmu rúchu. Jeho pôvod siaha teda až do doby Starého Zákona. Takto hovoril Hospodin Mojžišovi: „Potom priveď Árona a jeho synov ku vchodu svätostánku a umy ich vodou. Potom obleč Árona do posvätného odevu, pomaž ho a posväť mi ho na kňazskú službu“ (2Moj 40, 12-13). Stichar býva už od nepamäti zhotovovaný z bielej látky, ktorá znamená čistotu a ktorá sa tiež vyžaduje aj od služobníka oltára. Môže však byť zhotovený aj z červenej farby – v tomto prípade to znamená Christovo utrpenie, počas ktorého prelial svoju Krv za nás.

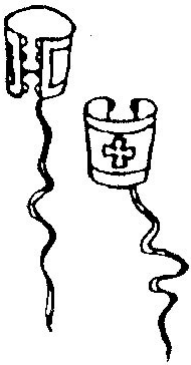

NARUKAVNICE ***(epimánika)*** – sú spony, ktoré uťahujú rukávy stichara. Narukavnice znamenajú silu Božiu, ktorá posilňuje tých, ktorí vykonávajú sväté úkony a pripomínajú nám zároveň aj putá, ktorými boli zviazané ruky Spasiteľa v čase Jeho utrpení, keď bol vedený k Pilátovi.

ORÁR ***(tó orárion)*** – je rúcho, ktoré nosí diakon na ľavom ramene. Keď diakon pozdvihne orár, dáva ním znamenie, upozorňuje na dobu, kedy sa má on alebo zhromaždenie modliť sa niektorú modlitbu, alebo aby vykonal nejaký bohoslužobný úkon. Podľa sv. Jána Zlatoústeho znamená orár „dve anjelské krídla, ktorými anjeli ustavične obletujú a slúžia Bohu“, ako aj pripravenosť diakonov k rýchlemu vykonávaniu Božej vôle. Preto sa už od najstarších dôb vyšívajú na diakonské oráre slová, ktorými anjeli na nebesiach neprestajne oslavujú Boha: Ágios, ágios, ágios; svjat, svjat, svjat!

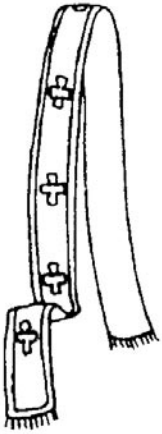

pripravil ***bohoslovec Michal***

O pohostinnosti

Raz prišli traja bratia navštíviť starca a jeden z nich mu povedal „Otče, naučil som sa naspamäť Starý aj Nový zákon.“
Starec mu odvetil: „Neurobil si nič, len naplnil vzduch slovami.“
Druhý mu povedal: „Prepísal som vlastnoručne Starý aj Nový zákon.“
Starec mu na to odvetil: „Neurobil si nič, len si zaplnil policu rukopismi.“
Tretí mu povedal: „Tráva mi rastie z komína.“
A starec na to: „Tak ty si odohnal pohostinnosť.“

Dvaja bratia raz prišli k istému starcovi. Ten mal však vo zvyku v pôste nejesť, ale keď ich videl, s radosťou ich prijal a povedal: „Pôst však má svoju vlastnú odmenu, ale ten, kto je kvôli láske, splní dve prikázania: opúšťa svoju vôľu a občerstvuje svojich bratov.“

pripravila ***Andrea Gmotričová***

Svätý mučeník Nikiforos

Pred mnohými rokmi žili v Antiochii dvaja veľmi dobrí priatelia, kňaz Saprikios a veľmi veriaci Nikiforos. Aj napriek tomu, že bol Nikiforos iba obyčajný človek, bol poctivejší ako veľa kňazov žijúcich v tej dobe. Títo dvaja priatelia mali medzi sebou tak veľa lásky, že to obdivovali aj iní ľudia. Hovorilo sa, že jeden neurobil nijakú vec bez toho, aby sa neopýtal toho druhého. No keď závistlivý diabol videl toto bohumilé priateľstvo, veľmi sa zarmútil a spôsobil, aby sa Saprikios a Nikiforos pohádali na bezvýznamnej veci. Napokon sa veľmi rozhádali až tak, že jeden druhého už nechcel viac vidieť, ani ho viac stretnúť.

Takto plynul čas, no onedlho si dobrý Nikiforos uvedomil, že príčinou ich hádky bol diabol a rozhodol sa zmieriť so svojím starým priateľom Saprikiom. Nechcel totiž už viac zarmucovať milostivého Boha, Ktorý to všetko videl. Takto zmýšľal pravý Boží otrok, no vidiac túto ťažkú situáciu, neodvážil sa Nikiforos ísť sám za Saprikiom. Požiadal o to svojich priateľov: „Priatelia moji, dobre viete, koľko lásky a porozumenia bolo medzi mnou a kňazom Saprikiom. No zlomyseľný diabol nás nechal, aby sme sa hádali a tým pokazili nielen naše priateľstvo, ale aj naše srdcia. Keď som odhalil tento diablov úmysel rozdeliť nás, rozhodol som sa svojho priateľa poprosiť o odpustenie. Pretože nevieme, kedy príde hodina našej smrti, nechcem, aby sme odišli pohádaní z tohto sveta. Vtedy by nás namiesto večného života čakalo večné zatratenie.“

Priatelia mu povedali: „Veľmi správne rozmýšľaš, Nikifor. No nevieme, či si tvoje slová Saprikios bude chcieť vypočuť. Vieš predsa, ako ťa znenávidel a už viac nechce vidieť tvoju tvár.“ „Práve preto som vás požiadal o pomoc, pretože poznám veľkosť jeho hnevu. Prosím vás, choďte a poproste ho, aby prijal moje ospravedlnenie. Nech obmäkčí svoju dušu. Potom ho aj ja navštívim, aby sme si navzájom odpustili.“

Jeho priatelia súhlasili s touto myšlienkou. Vybrali sa ku Saprikiovi a poprosili ho, aby odpustil Nikiforovi. Avšak on bol nerozvážny a vôbec ich nepočúval. Iba im so zlosťou povedal: „Ja toho človeka už viac nechcem vidieť. A vy, ak chcete ostať mojimi priateľmi, viac mi o ňom nehovorte!“

Zarmútení odišli k Nikiforovi a rozpovedali mu, čo sa udialo. Ale láskavý Nikiforos neprestal veriť v ich uzmierenie, a preto opäť poslal iných priateľov k Saprikiovi. Odmietol však aj tých.. Aj keď ho akokoľvek dojemne prosili, obmäkčiť jeho tvrdé srdce sa im nepodarilo. Keď Nikoforos pochopil, že mu jeho priatelia nemôžu pomôcť, rozhodol sa ísť sám k Saprikiovi, dúfajúc, že to takto pôjde ľahšie. Keď nastala vhodná chvíľa, padol k nohám priateľa a s obrovským ponížením ho požiadal: „Odpusť mi, otče, pre Meno nášho Pána. Ja som vinný a veľmi to ľutujem.“ Zatrpknutý Saprikios však od neho odvrátil svoju tvár a bez slova odišiel.

V tom čase, kedy sa to udialo, kráľ Julianos Paravatis rozposlal posolstvo všetkým vladárom, aby mučili a zabíjali všetkých kresťanov, ktorí nebudú chcieť uctievať pohanských bohov. Tento rozkaz prišiel aj do Antiochie. Aj kňaz Saprikios musel predstúpiť pred vladára. Vladár sa ho opýtal: „Ako sa voláš? Akú prácu vykonávaš?“ „Som Saprikios a konám službu kňaza pre kresťanov.“ Vladár povedal: „Musíš vedieť, že ak neobetuješ

našim bohom, budeš hrozne trpieť a zomrieš.“ „My, pane môj, máme učenie o Jednom pravom Bohu. Všetci vaši bohovia sú falošní a hodní výsmechu, pretože sú iba ľudským výtvorom,“ odpovedal statočne kňaz. Keď vladár začul tieto nebojácne slová, nahneval sa a začal Saprikia mučiť. On však veľmi trpezlivo znášal toto mučeníctvo bez toho, aby sa zriekol svojej viery. Keď vladár videl, že nič nezmôže proti jeho silnej viere, vydal príkaz: „Saprikios, kňaz kresťanov zomrie, pretože nechcel poslúchnuť kráľovský príkaz obetovať našim bohom.“ Kat po tomto vyhlásení viedol Saprikia na popravisko. Nikiforos sa dozvedel o odsúdení svojho priateľa. Preto sa rýchlo za ním ponáhľal, aby sa s ním mohol v poslednú chvíľu zmieriť. Chcel, aby táto veľká obeta Saprikia bola Bohom prijatá a ich hlúpy spor nebol prekážkou na ceste mučeníctva. Keď Nikiforos uvidel svojho priateľa, padol mu k nohám a s veľkou pokorou riekol: „Spomeň si, priateľ môj, v túto poslednú hodinu na naše priateľstvo a lásku medzi nami. Zmier sa so mnou, aby sme sa po našej smrti mohli spoločne radovať v Nebeskom Kráľovstve.“ Saprikios bol však aj naďalej bezohľadný a tvrdohlavý a ľahostajne pokračoval vo svojej ceste. Utrápený Nikiforos sa bál, že Saprikios stratí veniec mučeníctva, preto ho s veľkou trpezlivosťou sprevádzal a neustále sa mu prihováral so slzami v očiach. Keď popravca videl túto neuveriteľnú pokoru, čudoval sa: „Prečo sa zbytočne zarmucuješ a žiadaš o odpustenie. Vari nevidíš jeho bezcitnosť?“ Celú cestu takto Saprikios počúval prehovárajúce slová, až pozabudol, prečo ho vlastne chcú popraviť. Vtedy si uvedomil, že on vlastne ani nechce zomrieť. Radšej sa pokloní pohanským bohom. Tu ho už Nikiforos neprosil len o odpustenie, ale aj o to, aby sa nezriekal Spasiteľa. No bolo už neskoro a Saprikios bol celkom zaslepený hriechom. V tej chvíli chcel Nikiforos dopriať čas Saprikiovi na pokánie a predstúpil pred popravcu: „Úpenlivo ťa prosím, zober si radšej mňa namiesto neho. Svojou obetou chcem zmierniť zármutok anjelov nad tým, že sa Saprikion zriekol Boha“ A tak sa aj stalo. Nikiforos získal namiesto svojho priateľa veniec mučeníctva. Oslávil Boha a zdedil Nebeské Kráľovstvo.

Literatúra:

FOTOPULU DIMITRIS A ANNA: DI EVCHON TON AGION. ATHENY: EKDÓSEIS STAMOULI A E., 2003. ISBN 960-87421-3-7

Mgr.Katarína Krušková

Ahojte, naši verní Istinkáči!

Istotne sa tešíte na nové úlohy, ktoré na vás čakajú aj v tomto čísle. Vaši kamaráti Istík s Istinkou si veru dlho lámali hlavu, čo by vám asi pripravili… Veríme, že tieto úlohy pre vás budú hračkou a vyriešené nám spätne pošlete na adresu: Istina, Bayerova 8, 080 01 Prešov, lebo každého riešiteľa (úspešného aj neúspešného) odmeníme. Ak nám napíšete odpovede, čaká na vás okrem peknej ceny aj jedno malé prekvapenie – budete zaradení do májovej minisúťaže a desiatim z vás pošleme príbeh o svätom Gerasimovi. Tak len smelo do riešenia ☺ !!!

1. Použi nasledujúce slová a doplň ich na chýbajúce miesto. Ak si nevieš rady, pomôž si Svätým Písmom.

Pokánie zomrieš púšti Hospodin zla záhrady Krstiteľ stromu kráľovstvo

Potom ..... Boh rozkázal človeku: Zo všetkých stromov ..... smieš jesť, ale zo ..... poznania dobra a ..... nesmieš jesť, lebo v deň, keď budeš z neho jesť, istotne ..... .

1. kniha Mojžišova 2, 16 - 17

V tých dňoch vystúpil Ján ....., kázal na ..... Judskej a hovoril: ..... čiňte, lebo sa priblížilo ..... nebeské.

Evanjelium podľa Matúša 3, 1 - 2

2. Ďalšou úlohou je spojiť správne písmenko so značkou. Nie je to ťažké, tak len rýchlo do riešenia ...

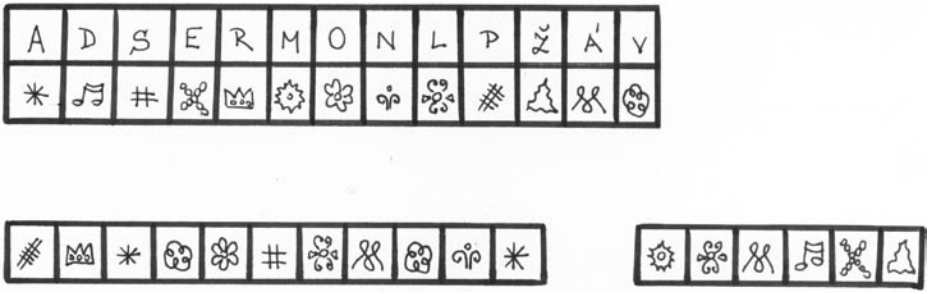

3. Pokúste sa vyfarbiť políčka, v ktorých sa nachádza len jedna bodka. Aký útvar vám vznikol?

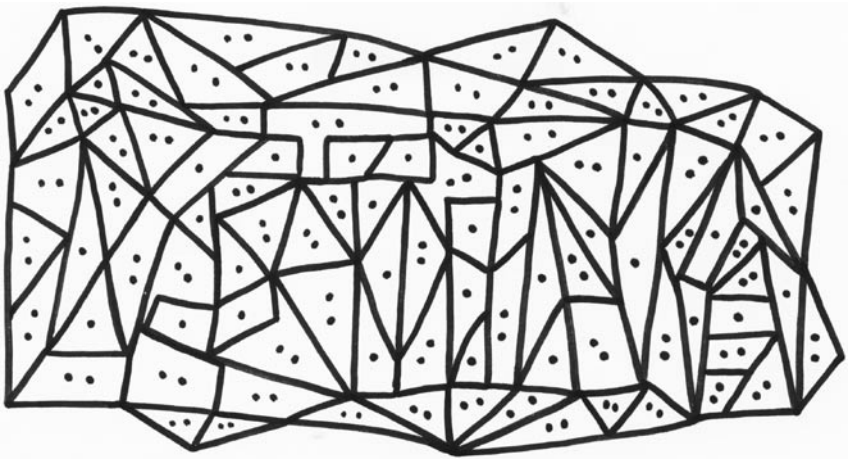

4. Čo v sebe skrýva táto kniha? Ak spojíte machuľku so správnym písmenkom, dostanete znenie textu. Skúste vylúštiť cirkevnoslovanský text.

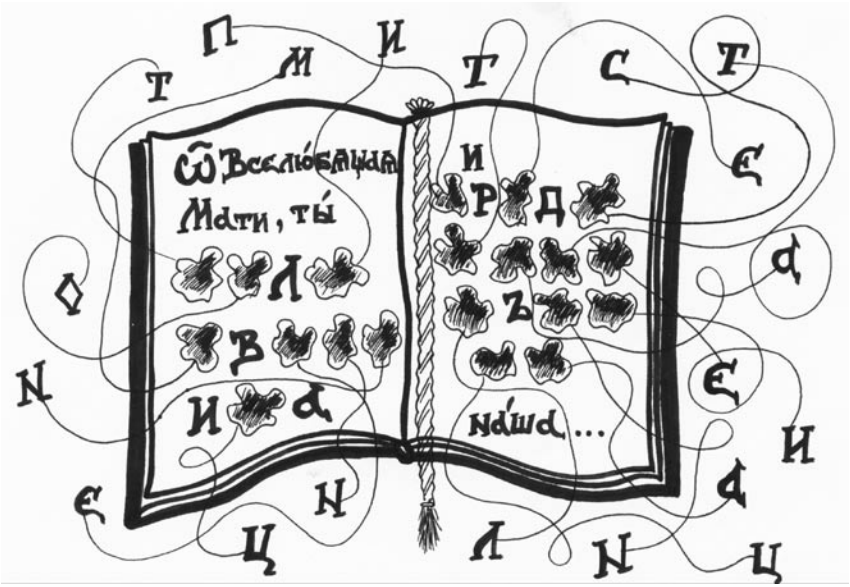

Úlohy pripravila: Andrea Gmotričová

Výhercovia a odmenení z minulých čísiel sú: Mária a Natália Kosťové z Vyšnej Jablonky, Dorothea Ignaciková zo Zvolena, Julka Savčáková z Varadky, Jakub Mihalič z Medzilaboriec, Nikolaós Lakata z Prešova, Veronika Mátheová z Prešova, Janka Andrejková z Pozdišoviec a odmenení budú aj žiaci pravoslávneho náboženstva z Lukova.

Mravné podmienky uzavretia manželstva

Mladá duša, vstupujúca do manželstva, myslí na to, že niet v živote zodpovednejšie a významnejšie rozhodnutie na celý život ako je výber manžela či manželky. Nech ti Hospoď umožní pochopiť túto zodpovednosť a silu na to, aby si sa nedopustila osudnej chyby. Len od teba, od tvojho rozhodnutia bude závisieť to, či prežiješ tento život radostne, alebo s horkými slzami, či načerpáš v manželstve nové sily, alebo či sa zohneš pod neúnosným jarmom a zoslabneš, alebo ešte horšie zlomíš sa a zahynieš. „Dobrým manželstvom, píše svätý Feofan Govorov, požehnáva Boh. Preto buď zbožný, oddaný Bohu, na Ktorého sa spoliehaj a Ktorého pros, aby On Sám ti poslal tvoju budúcu polovičku, Jemu vyhovujúcu a tebe spasiteľnú. Pri hľadaní manželského partnera nehľadaj zlé ciele: či to náruživé blaženstvo, či ulovenie dobrej koristi, či ctižiadostivosť. Hľadaj ten jeden cieľ, ktorý uprednostňuje Boh - vzájomnú pomoc v terajšom živote pre večnosť, na Slávu Boha a blaho druhých.“

Od človeka sa požaduje premyslené a opatrné konanie všeobecne v celom živote; dvojnásobne to platí v prípade uzavretia manželstva, doživotného zväzku. „Od manželstva, hovorí svätý Feofan, závisí nielen terajšie šťastie, ale aj večné spasenie.“ Prečo ten, kto si želá vstúpiť do manželstva, nesmie byť ľahkomyseľný, ale veľmi opatrný a ostražitý? Napríklad, keď si hodláme kúpiť dom, skúmame a vypytujeme sa na predajcov, ďalej aj na predošlých majiteľov, na susedov, na kvalitu stavby; o to väčšmi treba byť opatrný, keď hodláme vstúpiť do manželstva, pretože manželstvo sa uzatvára na celý život a nezvratne. Veď zlý dom možno predať, no ženu, ktorú si vezmeme, nemožno opäť vrá-

tiť, ale treba s ňou žiť až do konca; jej odvrhnutie je chyba, ktorou sa stáva človek vinným z cudzoložstva.

Preto kresťan, ktorý si želá vstúpiť do manželstva, si musí predovšetkým osvojiť nie vonkajšie, cudzie zákony o manželstve, ale zákony Božie. Pretože podľa Božích, a nie podľa iných zákonov, bude súdiť Boh. Pohŕdanie týmito zákonmi priťahuje na dušu neodvratné tresty a neuhasiteľný oheň, poučuje svätý Ján Zlatoústy.

Aby sme pri vstupe do manželstva nespravili osudnú a nenapraviteľnú chybu, snažme sa nájsť partnera, ktorý má podobnú povahu, ktorý oplýva dobrým kresťanským naladením. Nepodarené manželstvo, „je príčinou množstva nešťastí“ v živote ľudí, je to prameň utrpení mnohokrát na celý život, napomína svätý Feofan. Príčinou nešťastných manželstiev býva nezachovávanie morálno - náboženských pravidiel uzatvorenia manželstva. Ako osobný životný styk, kresťanské manželstvo potrebuje zachovávanie mnohých pravidiel, no hlavnými z nich sú osobná náklonnosť, respektíve hlboká vzájomná sympatia budúcich manželov a zhoda v náboženských a morálnych názoroch.

Z knihy: Kak sozdať christijanskuju semju.
preložil a upravil Vilo

Marekovi a Naďke by sme chceli z celého srdcia popriať veľa Božej blahodate, síl a zdravia, pokory a šťastia na ich spoločnej ceste životom. Nech ich milostivý Boh ochraňuje a pomáha im. Mnohaja i blahaja ľita.

Praje Bratstvo pravoslávnej mládeže

Nátierka s tofu a zemiakmi

150 g údeného alebo
lahôdkového tofu
1 PL sójovej omáčky
varené rozotreté zemiaky
2 sladkokyslé uhorky
1PL kečupu
2 strúčiky cesnaku
soľ
kápia
pažítka

Tofu postrúhame na jemnom strúhadle. Všetky suroviny zmiešame spolu s uhorkami pokrájanými nadrobno, roztlačeným cesnakom, nasekanou kápiou a pažítkou.[1]

Špíz

údené tofu alebo sójové špekáčiky
šampiňóny
cuketa
cibuľa
olej
múka
sójové mlieko
štipka sódy bikarbóny
čierne korenie
soľ

Tofu, šampiňóny a cuketu pokrájame na rovnaké kúsky, cibuľu na plátky a striedavo napichujeme na ihlu. Potom osolíme a koreníme. Namáčame do stredne hustého cestíčka, ktoré sme si pripravili z múky, sójového mlieka a sódy bikarbóny. Opekáme na oleji z každej strany.

Pomarančové kolieska

100 g horkej čokolády
125 g stuženého rastlinného tuku
125 g práškového cukru
štipka soli
nastrúhaná kôra z 1 chemicky neošetreného pomaranča
200 g hladkej múky
1 ČL prášku do pečiva
100 g práškového cukru
2 až 3 PL pomarančovej šťavy

Čokoládu nahrubo nastrúhame a zmiešame s múkou, rastlinným tukom, práškovým cukrom (125g), pomarančovou kôrou a práškom do pečiva. Vypracujeme krehké cesto, zabalíme ho do alobalu a necháme v chladničke 2 hodiny odpočívať. Rúru vyhrejeme na 200 °C. Na pomúčenej doske cesto rozvaľkáme na hrúbku ½ cm a vykrajujeme kolieska, ukladáme ich na plech vyložený pergamenovým papierom a pečieme 8 až 10 minút. Vychladnuté kolieska potierame polevou, ktorú sme si pripravili z práškového cukru a pomarančovej šťavy.

[1] *Tofu receptár, kolektív čitateľov časopisu Moderná žena. Bratislava, 2007. ISBN 978-80-969606-3-7*

pripravila ***Markella***

Ak si pútnik nie je istý správnosťou svojej cesty, snaží sa opýtať domácich. Podobne by to mal urobiť i mladý pravoslávny kresťan, ktorý putuje cez dnešnú dobu k svojmu nebeskému Otcovi. Preto vám v tomto čísle ponúkame odpovede „domácich Božích“ – svätých otcov na niektoré otázky „pozemského putovania za večnosťou“ s nádejou, že všetkým nám pomôžu ísť správnymi cestami Pravoslávia.

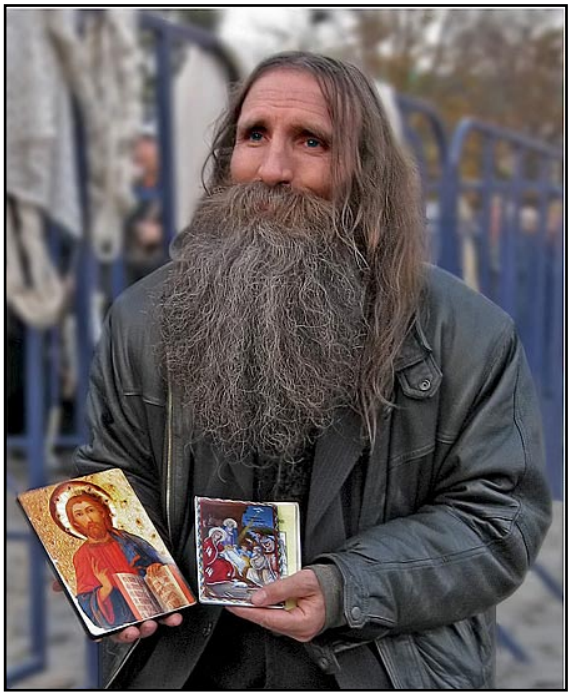

Je povinnosťou kresťana pomodliť sa pred prichystaným stolom s jedlom?

Stôl, pri ktorom sa nemodlí k Bohu, sa v ničom neodlišuje od zvieracieho kŕmidla či válova.

prepodobný Joann Damaskin

Ako odhadnúť mieru v zachovávaní pôstu?

Miera v prijímaní potravy, podľa svätých otcov, spočíva v tom, aby človek prijímal také množstvo potravy denne, aby po jej zjedení ešte stále pociťoval hlad. Takáto miera opatruje dušu i telo v rovnováhe, a nedovoľuje človeku, aby padol do neúmerného pôstu, a tým oslabil telo, ani do prejedania sa, a tým uhasil ducha.

prepodobný Kasijan Rímsky

Všeobecné pravidlo umiernenosti v zdržanlivosti spočíva v tom, aby každý podľa svojich schopnosti, telesných síl a veku prijímal toľko potravy, koľko potrebuje na zachovanie zdravého tela, a nie koľko si žiada naša túžba po nasýtení.

prepodobný Kasijan Rímsky

Každému je mierou a osobným učiteľom vlastné svedomie.

prepodobný Paisij Veličkovský

Obľubujem dobré jedlo. Je nesprávne vždy nejaké ochutnávať?

Ak si už sýty, nič neskúšaj, nechaj miesto Svätému Duchu.

prepodobný Serafim Sarovský

Ako sa mám oslobodiť od hrdosti (pýchy)?

Nie je to malý podvih (duchovný zápas) ovládnuť hrdosť. Prostriedky na oslobodenie sa je tajné konanie dobrých skutkov a častá modlitba, a predzvesťou (náznakom) oslobodenia je nehnevať sa na toho, ktorý nás ohovára a očierňuje.

prepodobný Maxim Ispovidnik

Vždy si viem zarobiť či zadovážiť peniaze; nesignalizuje to nadmernú lásku k peniazom –„srebroľubije“?

Vášeň „srebroľubija“ sa odkrýva v tom, ak niekto berie s radosťou a dáva so zármutkom.

prepodobný Maxim Ispovidnik

Ako mám hľadať spásu, keď terajšia doba je veľmi zlá a nemorálna?

Chceš nájsť spásu? Prebývaj v Cirkvi a ona ťa nezradí. Cirkev je ohrada: ak si vnútri tej ohrady, neodvlečie ťa vlk, ale ak vyjdeš von, roztrhajú ťa zvery. Nevyhýbaj sa Cirkvi, nie je vo svete nič silnejšie ako ona. Ona je tvoja nádej, v nej je tvoja spása.

svätiteľ Joann Zlatoústy

Nemám síl ani trpezlivosti, aby som žil rodinným životom, preto rozmýšľam o odchode do monastiera. Je to správne?

Aby si žil v monastieri, musíš mať oveľa viac trpezlivosti. Nie voz, ale celý dvor vozov naplnených trpezlivosťou.

prepodobný Amvrosij Optinský

Aký dobrý skutok je najlepší ?

Ten, ktorý sa vykoná v tajnosti, a o ktorom nikto nevie.

prepodobný Paisij Veľký

Zo srbského originálu „Odgovori svetich otaca Crkve na pitanja mirjana“

Preložil ***jerej Peter Savčak***

Kánon Andreja Krétskeho

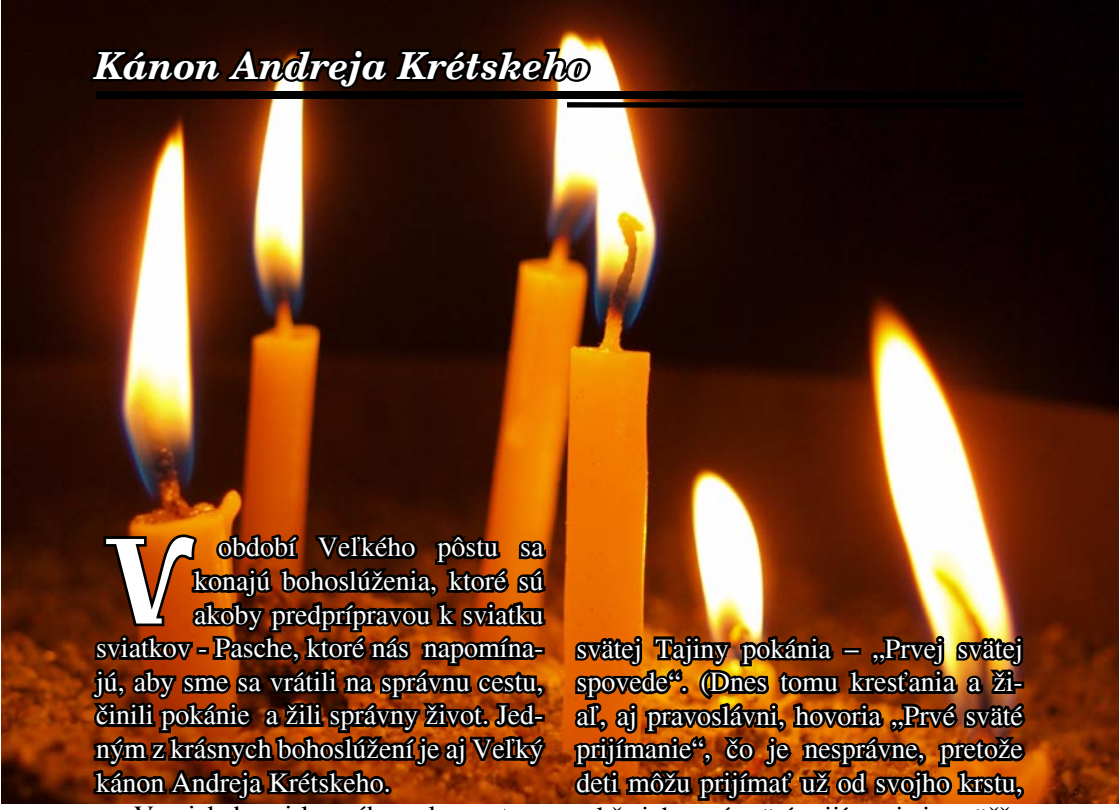

V období Veľkého pôstu sa konajú bohoslúženia, ktoré sú akoby predprípravou k sviatku sviatkov - Pasche, ktoré nás napomínajú, aby sme sa vrátili na správnu cestu, činili pokánie a žili správny život. Jedným z krásnych bohoslúžení je aj Veľký kánon Andreja Krétskeho.

V priebehu cirkevného roka sa tento kánon číta dvakrát. V prvý týždeň Veľkého pôstu sa číta po častiach spolu s Veľkým povečerím v prvé štyri dni „sedmice“ (prvý týždeň Veľkého pôstu). Druhý raz sa číta v piaty týždeň Veľkého pôstu vo štvrtok na utreni, ktorá sa koná zväčša v stredu večer. Toto bohoslúženie sa v cirkevnom ustanovení nazýva „Andrejovym stojanijem“. Pri čítaní tropárov tohto kánonu sa pri každom kajúcnom nápeve: „Pomiluj mja Bože, pomiluj mja!“ robia zemné poklony (klaňanie sa až k zemi).

Tento kánon napísal svätý Andrej Krétsky. Narodil sa v polovici siedmeho storočia v Sýrii, v meste Damask. Do siedmych rokov svojho života bol nemý. Božou milosťou však začal hovoriť po prijatí svätej Eucharistie, v deň svätej Tajiny pokánia – „Prvej svätej spovede“. (Dnes tomu kresťania a žiaľ, aj pravoslávni, hovoria „Prvé sväté prijímanie“, čo je nesprávne, pretože deti môžu prijímať už od svojho krstu, takže ich prvé sväté prijímanie je zväčša niekedy už v rannom veku.)

Svätý Andrej Krétsky vstúpil ako štrnásťročný do monastiera svätého Sávu v Jeruzaleme ako poslušník. Ako diakon pôsobil v Carihrade. Zomrel okolo roku 740.

Svätý Andrej bol predovšetkým kazateľom a hymnografom. Zachovali sa nám jeho kázne, ktorých napísal dvadsaťjeden. Najpozoruhodnejším jeho dielom je Veľký kánon, ktorý sa slúži dodnes. Celý kánon je zostavený z mnohých príbehov Starého i Nového Zákona. Je to celá reťaz kajúcnych obrazov, podobenstiev, poučení a napomenutí, počnúc od Adama až po kajúceho sa lotra na kríži. Tento kánon je zároveň rozhovorom s vlastnou dušou, uvedomením si samého seba a snaha dostať

sa von z hriešneho života, a začať žiť život spravodlivo, čisto a sväto. Stav duše, ktorá je v úpadku – to je hlavná téma kajúcnych rozhovorov s dušou.

V Starom zákone je nemálo príhod, ktoré ukazujú na nepekné činy a často aj hlboko nemorálne, pri čítaní ktorých mimovoľne nastane otázka, či neponižujú autoritu a výchovný zmysel Biblie. Veľký kánon nám však ukazuje význam týchto príhod. Nie sú tu len tak, sú pre zdôraznenie oľutovania hriechu, ukazujú, akou hanbou je pre ľudí morálny úpadok, ktorý sprevádza človeka do záhuby. No na druhej stane sa tu poukazuje na príklady zbožnosti, vysokej čestnosti starozákonných patriarchov, spravodlivosť a trpenie strádajúceho Jóba, Mojžiša, pokánie Dávida, Šalamúna…

Svätý Andrej Krétsky napísal dvestodesať tropárov, neskôr Cirkev dodala ešte štyridsať tropárov, ktoré napísal pravdepodobne svätý Ján Damaský na počesť samotného autora kánonu s dodatkami pri speve: „Prepodobnyj Otče Andreje, moli Boha o nas.“ Časť z týchto dodaných tropárov je zasvätených i veľkej podvižníčke v pokání, svätej Márii Egyptskej, ktorá svojím príkladom ukázala, že i pri najhlbšom úpadku človeka do roviny nezodpovedaných vecí je láska Božej blahodate, cez kresťanské sebazaprenie v pôste a modlitbe. Tropáre zasvätené svätej Márii majú dodatok: „Prepodobnaja Mati Marije, moli Boha o nas. “

V zamyslení sa nad hlbokým obsahom Veľkého kánonu svätého Andreja Krétskeho, v pokore podíďme aj my k nášmu Spasiteľovi s prianím: „Rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva“(Lk 23, 42). A úprimne vzývajme k Bohu: „Pomiluj mja Bože, pomiluj mja!“

Literatúra: Pokloni. In Antyfon. Sanok: Diecezja Przemysko-Nowosądecka, 2005.
Pružinský, Š. Patrológia II. Prešov: Pravoslávna bohoslovecká fakulta, 2003.

Preklad a príprava: ***Andrea Gmotričová***

Православная церковная община во Варадки позиват Христолюбиве священство, молодеж, благовирный народ на **Андреёво стояние**, котре буде
в середу **01. 04. 2009 о 18.00** в Православном храми во Варадки.
В пятницу **03. 04. 2009 о 21.00** ся начнут богослужиня в **Честь похвалы Пресвятыя Богородици**.

Študentská veselica

Bratstvo pravoslávnej mládeže na Slovensku 22. januára usporiadalo, už po tretíkrát veselicu, na ktorej sa v hojnom počte zišli mládežníci, súčasní i bývalí študenti nielen našej Pravoslávnej bohosloveckej fakulty v Prešove, ako aj otcovia duchovní so svojimi matuškami.

Začali sme o 16.30 v seminárnom chráme svätého Jána Bohoslova večerňou. Po nej sme sa presunuli do sály OZKN, kde nás po usadení milými slovami privítal duchovný Bratstva o. Peter Kačmár spolu s prezidentom Alexandrom Haluškom a viceprezidentkou Juliánou Kuzanovou.

A mohla začať zábava! DJ nám púšťal hity, moderné, repeťácke i cigánske, no najmä nám blízke – rusnácke ľudovky, na ktorých sme sa vytancovali v každom kole až do kropají potu. V čase prestávok sme si pochutili aj na výbornom jedle a nenechali sme sa zahanbiť ani v speve, takže zvučnými hlasmi sálou zaznelo aj „A čija to chyža“- a nie raz ☺.

Okolo polnoci sme pozorne sledovali očíslované lístočky, či náhodou nevylosujú naše číslo a vyhráme niektorú z cien tomboly. I keď sme nezískali žiadnu cenu, pochutili sme si aspoň na výbornom borščí; neskôr sa k nám prihovoril o. Janočko.

Po tombole pokračovala zábava a pre tých najvytrvalejších, ktorí odchádzali poslední, až do piatej hodiny ráno. Príjemne unavení, vytancovaní sme sa s úsmevmi na tvárach lúčili a tešili sa na ďalšie spoločné stretnutie.

Myslím, že tento večer splnil svoj účel: stretli sa mladí ľudia a podelili sa navzájom o radosť. O radosť zo života – najväčšieho Božieho daru. O radosť z mladosti, ktorú tu a teraz prežívame. O radosť z možnosti byť spolu – jeden s druhým. A najmä o radosť z toho, že všetko to je vďaka Hospodinu a je na nás, aby všetko to bolo i na Jeho slávu.

Aby svietilo naše svetlo medzi druhými…

Mládežníčka ***Zuzana***

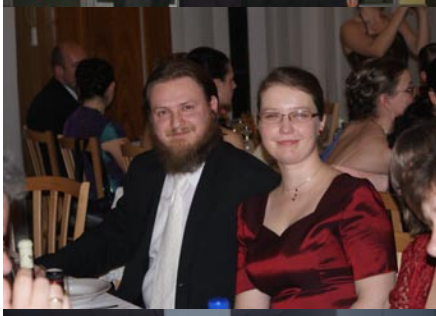

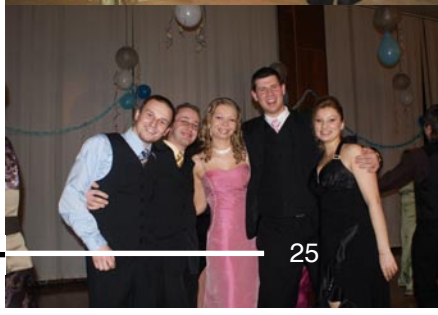

POZVÁNKA

Všetkých Vás čo najsrdečnejšie pozývame na 4. ročník súťaže v prednese duchovnej poézie, prózy a spevu, ktorá sa uskutoční dňa **4. apríla 2009** v Medzilaborciach v priestoroch Detského domova sv. Nikolaja.

Program:

9:00 Moleben v chráme sv. Nikolaja v Detskom domove
9:30 Prezentácia účastníkov
10:00 Prednes príspevkov
13:00 Obed
14:00 Vyhodnotenie súťaže
15:30 Ukončenie

Uzávierka prihlášok trvá do **31. marca 2009**. Príspevky môžu byť v slovenskom, ukrajinskom, ruskom, rusínskom, českom alebo srbskom jazyku v dĺžke od 2 do 5 minút. Príspevky sa prednášajú spamäti v nasledujúcich kategóriách:

A.) kategória do 6 rokov
B.) kategória 6 - 10 rokov
C.) kategória 11 - 15 rokov
D.) kategória 16 - 19 rokov
E.) kategória nad 19 rokov
F.) kategória – vlastná tvorba
G.) kategória – spev (spievať môže 1 alebo 2)

Zmena programu vyhradená.

Prihlásiť do súťaže sa môžete na tel. čísle BPM 0915 857 986.

Alexander Haluška
prezident Bratstva

Pekné popoludnie!
Štvrtok, 12. marca 2009

kalendár juliánsky gregoriánsky

Chceš stále aktuálne

..:::DARUJTE NÁM SVOJE 2 % Z DANE:::..

pozvánky?

SPRÁVY

Archijerejska liturgia vopred posvätených darov na kňazskom seminari

...Keďže na tento deň pripadol sviatok svätého Patríka, zmienil sa tiež o tom ako už počas svojho, vierou naplneného, života... pokračovanie

zdroj: text Alexander Heluško, foto Ľuba Škovrán
11. marec 2009

Chceš viac info?

POZVÁNKA

Pozývame Vás na duchovné stretnutie v Ladomírovej, v dňoch 13. - 14. marca. Bude verované... pokračovanie

zdroj: Alexander
9. marec 2009

KONTAKTY SKUPÍN

Skupina Prešov
Juliána Kuzanová
Volgogradská 12
080 01 Prešov
julika@post.sk
0907 444 037
051/ 774 32 85

Chceš viac foto?

Bratislavská duchovná stretnutie mladej Vojenskej V

Všetko začalo akatistom k svätému Klementovi, ktorému je chrám zasvätený. Potom nasledovala večera, ktorú pre nás skvostne pripravili milé tety... pokračovanie

zdroj: text RRIP, foto BPM SNV
4. marec 2009

...kliknú na...

BPM.ORTHODOX.SK